

صدها هزار کشته، يك ميليون معلول، نابودی ده ها شهر، و هزاران روستا، «اوج افتخار» جمهوری اسلامی

به مناسبت پانزدهمین سالگرد آغاز جنگ ایران و عراق

«ما هشدار می دهیم» که در نامه مردم انتشار یافت، از جمله نوشت: «عمال جنایتکار امپریالیسم و صهیونیسم قصد دارند اینبار جنوب کشور را به اشغال درآورند و از آن پایگاه به انقلاب ایران هجوم آورند.»

با آغاز جنگ، روند حرکت انقلاب به جلو و کلیه طرح هایی که می توانست به تعمیق اجتماعی انقلاب منجر شود (مانند طرح اصلاحات ارضی - بند «د» و «ج») متوقف شد، و روحانیت و کلان سرمایه داری تجاری ایران با استفاده از «نعمت جنگ»، حرکت آشکار و پنهان خود را برای بدست گرفتن انحصاری قدرت آغاز کرد. اتفاقی نیست که

در صفحه ۳

سی و یکم شهریور ماه امسال مصادف بود با پانزدهمین سالگرد آغاز جنگ ایران و عراق، جنگی که بی شک یکی از مهم ترین و در عین حال دردناک ترین رویدادهای تاریخ کشور ماست. یکی از مهمترین اهداف جنگ که به تحریک مستقیم و غیر مستقیم امپریالیسم جهانی آغاز شد، تضعیف و در انتها نابودی انقلاب بزرگ مردم ایران بود و باید گفت که در دست یابی به این هدف نیز موفق شد. حزب توده ایران نخستین نیروی سیاسی کشور بود که پیش از آغاز جنگ، پیرامون این توطئه در حال شکل گیری هشدار داد و این هشدارها از سوی سران رژیم جدی گرفته نشد. درست یک ماه قبل از آغاز یورش نظامی رژیم صدام، کمیته مرکزی حزب ما در اعلامیه ای زیر عنوان

شماره ۴۶۴ ، دوره هشتم
سال نوزدهم، ۱۸ مهرماه ۱۳۷۴

دست در دست هم علیه تشدید ترور، اختناق و سرکوب رژیم «ولایت فقیه»

اخبار نگران کننده ای از میهن به ما می رسد. در شرایطی که بحران همه جانبه اقتصادی و اجتماعی حیات کشور را فلج کرده است و نارضایتی مردم هر روز ابعاد جدید و گسترده تری به خود می گیرد، رژیم «ولایت فقیه» درمانده از حل مشکلات و معضلاتی که خود عامل اساسی در پدید آوردن آنها بوده است، در تلاش برای حفظ حکومت ضد مردمی، جو اختناق و ترور حاکم بر کشور را تشدید کرده است و مصمم است تا همچنان با سرکوب وسیع مخالفان و دگر اندیشان، شرایط ادامه و تثبیت حکومت فعلی را تأمین کند.

اعدام دو تن از مبارزان سیاسی، اسد اخوان (از فعالان سابق فدائیان خلق که قبلاً نیز ۹ سال در زندان بسر برده بود) و صادقی در لنگرود در پی اعتصاب کارگری قایم شهر، و اخیراً اعدام ده تن از اعضای حزب دموکرات کردستان ایران نشانه های نگران کننده ای از تشدید فعالیت های سرکوبگرانه رژیم برای مقابله با اعتراض های توده ای است.

ادامه در ص ۲

تحریم اقتصادی آمریکا، سلمان رشدی و نزدیکی با اروپا

پیر گرفته از مجله اسپیکر

تحریم اقتصادی آمریکا، ایران را وادار کرده است که علی رغم مخالفت نیروهای افراطی مذهبی، خود را هرچه بیشتر به اروپا نزدیک کند.

مشاور رئیس جمهوری، علی نقی خاموشی طی يك مشاوره محرمانه به هاشمی رفسنجانی موکداً پیشنهاد می کند که بایست برای بهبود روابط با اروپا، جمهوری اسلامی به اروپا امتیازهایی بدهد. از جمله این امتیازها می تواند لغو رسمی فرمان قتل سلمان رشدی باشد که بنظر می رسد از طرف رفسنجانی مورد قبول نیز واقع شده است. وضعیت بسیار بد باعث چنین ضرورتی شده است. جریان از این قرار است که رژیم ایران می خواهد خود را از شر فتوای سال ۱۹۸۹ در مورد قتل سلمان رشدی خلاص کند. بر اساس این سناریو قرار است از طرف وزارت امور خارجه (از طرف محمود واعظی به دیپلمات های انگلیسی) رسماً اعلام شود که قتل سلمان رشدی را تهدید نمی کند.

در اواسط هفته گذشته رئیس شورای عالی قضایی، محمد یزدی، فتوای خمینی را جدا از سیستم قضایی جمهوری اسلامی ایران اعلام کرد. اعتدال تعجب برانگیز در مورد این قضیه شش سال پس از مرگ خمینی چیزی غیر از اعتراف به مشکلات جدی اقتصادی نیست. بیش از ۴ هفته از تحریم اقتصادی آمریکا علیه ایران می گذرد، در طی این مدت رفسنجانی، هر چه بیشتر سعی می کند که خود را به مجموعه اتحادیه کشورهای اروپایی نزدیک کند و در مقابل، این اتحادیه به ایران فشار می آورد که این فتوا رسماً ملغی شود.

ادامه در ص ۲

توافقنامه جدید
متضمن صلح در
خاورمیانه نخواهد
بود

در ص ۸

در جمهوری
اسلامی رهبران
نمی خواهند
نماینده مردم
باشند!

در ص ۶

«نامه مردم» در
جشن پر شکوه
اومانیته

در ص ۸

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

دست در دست هم ...

برگزاری مانور امنیتی ذوالفقار در تهران با شرکت سی هزار مزدور مسلح بر قراری وضع غیر عادی در نواحی شمال کشور، در پی اعتصاب ها و اعتراض های وسیع کارگری و برگزاری مانور امنیتی در چالوس و نوشهر، و همچنین گزارش های گوناگون از بالا گرفتن موج دستگیری ها در تهران و قم و از جمله دستگیری تعدادی از روحانیون مخالف رژیم، نشانگر تلاش وسیع و سازمان یافته ای از سوی سران رژیم برای کنترل اوضاع بشدت ناآرام کشور است.

علی رغم تبلیغات گوش خراش رسانه های گروهی رژیم و روزنامه های وابسته ای مانند «رسالت» در مورد «دست آوردهای شکفت انگیز» جمهوری اسلامی و حرکت «پر قدرت نظام» به سوی «ثبیت» و «خودکفایی»، که با تمسخر و انزجار اکثریت قاطع مردم مین ما روبرو می شود، همه شواهد و آمار و فاکت ها از تشدید بحران کنونی و تلاش های مذبوحانه سران رژیم برای متوسل شدن به کشورهای اروپایی (خصوصاً آلمان و فرانسه) برای نجات خود از شرایط کنونی است.

از سوی دیگر با نزدیک تر شدن تاریخ برگزاری انتخابات آینده مجلس که قرار است تا چهارماه دیگر، در اسفندماه، برگزار شود، و تشدید مخالفت بخشی از نیروهای مذهبی با تلاش های رژیم برای جلوگیری از راه یابی مخالفان ائتلاف حاکم به مجلس، بحران سیاسی رژیم را بیش از پیش دامن می زند. به اعتراف آشکار و نهان بسیاری از سران درجه اول رژیم، تنها دو

راه در مقابل حکومت فعلی وجود دارد. عقب نشینی از مواضع کنونی و تسلیم شدن به خواست و اراده توده های وسیع و تن دادن به تحولات ریشه ای که در صدر آنها طرد «ولایت فقیه» به مثابه اساس ساختار حکومت کنونی قرار دارد و یا ادامه سیاست های کنونی همراه با تشدید سرکوب و پاکسازی های خونین و وسیع مخالفان از هر طیف و طرز فکری.

تجربه شانزده سال حکومت رژیم «ولایت فقیه» نشان داده است که رهبران کنونی آماده اند برای بقای خود، به هر جنایت هولناکی متوسل شوند. کشتار هزاران زندانی سیاسی به دنبال پایان جنگ ایران و عراق، به دستور سران درجه اول جمهوری اسلامی، از جمله نمونه های بارز چنین طرز تفکر غیر انسانی و در عین حال گسترده ای در میان حکام جمهوری اسلامی است.

موضع گیری های اخیر سران رژیم در هفته های گذشته، منعکس کننده تصمیم اتخاذ شده از سوی رهبران جمهوری اسلامی در انتخاب راه دوم است. از همه این موضع گیری ها جالب تر، سخنرانی مهدوی کنی رئیس سابق جامعه روحانیت مبارز است که چندی پیش از ریاست این مجمع کناره گرفت.

مهدوی کنی که از مهره های اساسی حاکمیت در پس پرده است، در سخنان هشدار دهنده و تحریک آمیزی رژیم را به استواری در مقابل مخالفان و پای فشردن بر اصل «ولایت فقیه» فرا خواند، مهدوی کنی که این سخنان را در پی مسافرت مخفیانه خود به لندن، در تهران ایراد کرد، به سردمداران رژیم تذکر داد که راه دیگری در

مقابل آنان وجود ندارد. مهدوی کنی نیز دوازده سال پیش بدنبال یورش وحشیانه رژیم به حزب توده ایران و در پی موج انزجار و اعتراضی که این یورش در سطوح مختلف جامعه ایجاد کرد، در نماز جمعه تهران «روحانیت» را به اتحاد عمل و دفاع از جنایات رژیم فرا خواند و یادآور شد که از نظر مخالفان ما همه «شریک» جرم هستیم. بر این اساس سخنان اخیر مهدوی کنی را نمی توان اتفاقی و کم اهمیت ارزیابی کرد.

همه شواهد و قرائن حکایت از آن می کند که در ماه های آینده بی شک ایجاد همه جانبه این نقشه های پلید برای حفظ رژیم پوسیده و سراپا فاسد «ولایت فقیه» بیش از پیش عیان خواهد شد، آنچه در این میان مهم و حیاتی است، درک شرایط حساس کنونی از سوی نیروهای آزادی خواه و دموکرات و گسترش مبارزه و همبستگی هم جانبه با مبارزه ای است که در درون کشور هر روز ایجاد گسترده تری به خود می گیرد. ما هنگامی قادر به شکست نقشه های دشمن هستیم که دست در دست هم با اتحاد عمل در مقابل استبداد و تمهیدات آن بایستیم و امکان مانور رژیم را محدود کنیم.

تشدید فعالیت افشاکرانه علیه تدارکات سرکوبگرانه رژیم در خارج از کشور، و جلب هرچه وسیع تر افکار عمومی جهانیان به ادامه و تشدید سرکوب حقوق بشر در ایران نیز می تواند نقش مهمی در تشدید فشار بر جمهوری اسلامی ایفا کند.

نکته مهم و قابل توجه دیگر در چنین شرایطی، هوشیاری و آگاهی مبارزان انقلابی در درون کشور است. بی شک به موازات تشدید اقدام های سرکوبگرانه رژیم، باید انتظار تشدید پیکر نیروهای امنیتی، بازداشت ها و یورش مجدد به فعالین سیاسی را داشت و با آمادگی کامل ضربه پذیری در مقابل دشمن را به حداقل رساند.

تحریم اقتصادی آمریکا ...

خاموشی، مشاور رفسنجانی، هشدار می دهد که «اگر ما قضیه رشدی را حل نکنیم تحریم اقتصادی ضربه نهایی- مرگ آور- را به ما خواهد زد». در واقع این «ایالات متحده لعنتی» یا «شیطان بزرگ» به مهم ترین شریک تجاری ایران، در سال های اخیر، تبدیل شده بود. ایالات متحده در سال ۱۹۹۴ چهار میلیارد دلار کالای تجارتی از جمله نفت از ایران خریداری کرده است. بعد از آمریکا، ژاپن با رقم ۲/۸ میلیارد دلار و آلمان با ۸۶۳ میلیون مارک قرار دارند. صرف نظر از تحریم اقتصادی، ایران پس از سرنگونی رژیم شاه، در هفده سال گذشته به وسیع ترین بحران اقتصادی دچار شده است. بسیاری از اقشار کشور ۶۳ میلیونی اعتقادشان را به انقلاب از دست داده اند. آخوندها لطمات شدید به اقتصاد وارد آورده اند. بر اساس یک خبر موثق بیش از دو سوم جمعیت ایران زیر خط فقر زندگی می کنند، تعداد بیکاران در مراکز صنعتی تهران، تبریز، اصفهان ۲۵ درصد افزایش یافته است بنظر کارشناسان بین

المللی نرخ تورم به بیش از ۶۰ درصد رسیده است. ایران برای اینکه مناسبات تجاری خویش را با کشورهای اروپایی تقویت و حفظ کند (به خصوص بعد از تحریم اقتصادی) جلسات ویژه ای را سازمان دهی کرده است و از طرف دولت ایران مخفیانه از رئیس پارلمان اروپا، کلاوس هنش خواسته شده است که به این جلسات نمایندند بفرستند؟ (در این جلسات نمایندگان دولت ها از خاور میانه و خاور دور شرکت می کنند که در ارتباط تنگاتنگی با اتحادیه اروپا هستند). این تقاضا تاکنون از طرف رئیس پارلمان اروپا مورد قبول واقع نشده است.

در آوریل سال جاری از طرف وزرای خارجه کشورهای عضو اتحادیه اروپا اعلام شد که هرگونه تروریسم از طرف ایران باید محکوم شود و حکم قتل سلمان رشدی نیز باید لغو گردد. در این صورت همکاری تنگاتنگ با ایران پذیرفته می شود. بنظر کینکل، وزیر امور خارجه آلمان قدم مهمی در راه صحیح برداشته شده است.

اینکه آیا رهبری ناهمگون ایران خواست های بروکسل را اجرا کند مورد سؤال است. اگر

چه ولایتی، وزیر امور خارجه ایران تاکید می کند: «ما خیلی معتدل تر شده ایم و هیچ تابویی نداریم».

همچنین آن طور که رادیو تهران اعلام کرد، تفسیرهای نوینی از فتوای قدیمی و اوامر مذهبی از طرف رئیس جمهور عنوان شده است. از طرف دیگر، در این اواخر علامت هایی از طرف وزارت امور خارجه به کشورهای اروپایی داده شده است که حاکی از اجرای سیاست های خواسته شده از جانب اتحادیه کشورهای اروپا است.

از طرف دیگر اجرای این خواست ها درگیری های شدیدی را بین نیروهای قدرتمند در هیأت حاکمه ایران ایجاد کرده است. عناصری همچون فلاحیان و یا محتشمی حاضر به قبول تفسیرات نوین از سوی رفسنجانی و طرفدارانشان نیستند. و اصولاً نمی توانند بپذیرند که در مذهب شیعه فتوایی می تواند لغو شود. عناصر افراطی مسلمان بدون شک دست از سر سلمان رشدی «ملمون» بر نخواهند داشت. بنظر روزنامه رادیکال «ایمان ما» علی رغم روش رسمی دولت ایران مبنی بر نزدیک شدن به اروپا: «سلمان رشدی باید ببرد».

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

صدها هزار گشته...

دوران آغاز جنگ در عین حال مصادف است با دوران پایان یافتن آزادی‌های نسبی به دست آمده در آغاز انقلاب و شروع روند سازمان یافته‌ای از یورش و سرکوب نیروهای مخالف، به بهانه شرایط جنگی.

حزب توده ایران، با آغاز جنگ اعضاء و هواداران خود را فرا خواند تا با تمام توان برای مقابله با این توطئه سهمگین بپاخورند و به دفاع از مرزهای کشور برخیزند. شرکت فعال توده ای ها و نقش تعیین کننده و حساس بسیاری از فرماندهان توده ای ارتش، از جمله رفقای شهید بهرام افشلی، بیژن کبیری، افرایی، عطاریان و ... که بعداً بدست رژیم جنایتکار دستگیر، زندانی، شکنجه و اعدام شدند، حتی مورد اعتراف خود سران رژیم نیز بود. حزب ما تا هنگامی که ارتش متجاوز عراق بخش‌های مهمی از خاک کشور را اشغال کرده بود، جنگ را یک جنگ تدافعی - میهنی می دانست که وظیفه اش، حفظ ایران در مقابل توطئه امپریالیسم برای تجزیه آن بود.

با پیروزی بزرگ نیروهای مسلح ایران در تابستان سال ۱۳۶۱، آزاد سازی خرمشهر و عقب نشینی ارتش عراق از بسیاری از مناطق اشغال شده کشور و پیشنهاد رژیم صدام برای آغاز مذاکرات صلح، حزب ما نیز ادامه جنگ را غیر منطقی و برخلاف منافع ملی و مردم کشور دانست و مخالفت صریح خود را با ادامه جنگ اعلام کرد. حزب ما در سندی که در ۱۵ خرداد ۱۳۶۱ انتشار داد از جمله نوشت: «به نظر ما در مرحله کنونی آمریکا با تمام قوا مخالف پایان یافتن جنگ است و با تمام قوا برای تدارک در جهت توسعه دادن آتش جنگ در مجموعه منطقه تلاش می کند... به نظر ما این جنگ به سود امپریالیسم است و در آینده هم به سود امپریالیسم است...» و سپس در ۱۲ تیرماه ۱۳۶۱، یعنی به هنگامی که خمینی و طرفداران او شعار «صدور انقلاب اسلامی» و برپایی «امپراطوری اسلام» را می دادند در سند دیگری نوشت: «نقشه امپریالیسم این است که با ورود ارتش ایران به خاک عراق، با دادن همه کمک‌ها و امکانات به عراق ... یک جنگ فرسایشی طولانی را به ما تحمیل نماید...»

در مقابل این هشدارها، سران رژیم حملات همه جانبه‌ای را علیه حزب توده ایران سازمان دهی کردند و موسوی اردبیلی رئیس وقت قوه قضائیه رژیم از تریبون نماز جمعه تهران، حزب ما را به خاطر این موضع گیری دنباله رو و «نوکر» شوروی خواند و شدیداً حزب را مورد حمله قرار داد.

تاریخ نشان داد تا چه حد پیش بینی های

حزب ما در این مورد دقیق و درست بوده است. شش سال ادامه جنگ تا تابستان، سال ۱۳۶۷، نه تنها کوچکترین شماری برای مردم و کشور ما نداشت بلکه بر عکس به کشتار صدها هزار جوان، معلول شدن بیش از یک میلیون، خرابی ده ها شهر و بیش از دو هزار روستا و خسارات اقتصادی که به صدها میلیارد دلار می زند، منجر شد. همه این تخریب، نابودی و کشتار نسلی از جوانان کشور به این خاطر بود که رویای بیمار گونه «صدور انقلاب اسلامی» تحقق یابد. بی شک تحمیل ادامه جنگ به جامعه، که لطمه اساسی آن را مردم عادی و خصوصاً خانواده های کارگران و زحمتکش شهر و روستا متحمل شدند، یکی از دهشتناک ترین و مخرب ترین سیاست های اعمال شده از سوی سران رژیم علیه ایران بود.

پایان مفتضحانه جنگ که با فرار بخش هایی از «سپاهیان اسلام» از جبهه های جنگ و خطر امکان یورش مجدد و اشغال خاک ایران از سوی عراق، همراه بود، آنچنان سران رژیم را از عاقبت کار و فروپاشی نظام ظالم و ضد مردمی حاکم به وحشت انداخت که بی چون و چرا و با عجله قطعنامه ۵۹۸ شورای امنیت را که قبلاً مصرا نه رد می کردند، بپذیرند و هم موقع را مناسب دیدند برای تشدید جو ارباب و نابودی اسناد جنایت بی سابقه شان برای یک خانه تکانی مرکب از روانه زندان های کشور شوند تا هزاران زندانی سیاسی را قتل عام کنند. حزب ما در آستانه این کشتار هشدارهای زیادی را پیرامون این خطر از طریق مطبوعات خود داد. از جمله رفیق خاوری در مصاحبه با رسانه های گروهی در فرانسه در همان دوران با اشاره به تدارک سران رژیم برای انجام این جنایت گفت: «جنگ خونین نباید جای خود را به صلح خونین بدهد!»

امروز پس از گذشت پانزده سال آنچه که قطعی تر از همیشه می توان گفت این است که جنگ خونین و خائمان سوز ایران و عراق حاصلی جز کشتار بزرگ، نابودی و تخریب زیر ساختار اقتصادی ایران و تحکیم یک رژیم عمیقاً ضد مردمی و استبدادی نداشته است. واقعیت این است که جنگ برای سردمداران رژیم ضد مردمی «نعمتی» بود که به «برکت» آن توانستند سلطه انحصاری حاکمیت خود را با ایجاد سیستم سرکوب و پلیسی بر میهن ما تحمیل کنند، ولی بیشک اراده اکثریت مردم خصوصاً توده های جان به لب رسیده زحمتکش و محروم جامعه ما جام زهر دیگری از واقعات سرسخت را بخورد آنان خواهد داد، و رژیم خودکامه و تاریک اندیش «ولایت فقیه» را به زیاله دان تاریخ خواهد افکند.

رفیق اکبر شاندرمنی درگذشت

با تاسف مطلع شدیم که رفیق اکبر شاندرمنی، کمونیست قدیمی ایران، در شهرمسکو در گذشته است.

رفیق شاندرمنی از جمله اعضاء گروه پنجاه و سه نفر بود که در پی اعلام قانون سیاه ضد کمونیستی حکومت استبدادی رضا خان، به همراه ارانی و دیگر یاران او دستگیر، محاکمه و زندانی شد و در پی آزادی زندانیان سیاسی در سال ۱۳۲۰، به همراه تعداد دیگری از گروه پنجاه و سه نفر در تاسیس حزب توده ایران فعالیت کرد. رفیق شاندرمنی به عنوان نماینده در کنکرة اول و دوم حزب توده ایران شرکت کرد و به عضویت مشاور کمیته مرکزی حزب توده ایران برگزیده شد.

او بعد از حادثه سوء قصد به جان شاه، به زندگی مخفی و سپس در سال ۱۳۲۹ به مهاجرت ناخواسته ای مجبور شد. رفیق شاندرمنی با پیروزی انقلاب بهمن ۱۳۵۷، به ایران بازگشت و برای اجرای وظایف حزبی در مقام مسوولیت کمیته ایالتی حزب در مازندران به زادگاه خود اعزام شد. رفیق شاندرمنی در پی یورش وحشیانه جمهوری اسلامی در سال ۱۳۶۱، مجدداً به مهاجرتی ناخواسته کشیده شد و سرانجام در مهاجرت چشم از جهان فرو بست. رفیق شاندرمنی تمامی عمر آگاه خود را صرف مبارزه در راه آرمان های طبقه کارگر و رهایی میهن از چنگال استبداد و اختناق کرد. ما درگذشت رفیق شاندرمنی را به بازماندگان و همه رفقای حزبی تسلیت می گوئیم.

سیاس

به مناسبت پنجاه و چهارمین سالگرد تاسیس حزب توده ایران پیام های زیادی از سوی سازمان های حزبی، رفقا، هواداران و احزاب کارگری و کمونیستی به دفتر «نامه مردم» رسیده است. ما ضمن تشکر از این پیام های تبریک پرشور، صمیمانه از همبستگی تمامی رفقا، دوستان و احزابی که به این مناسبت پیام های خود را برای ما ارسال داشتند، سپاسگزاریم.

رفسنجانی به مطبوعات در مورد انتقال، هشدار داد:

هاشمی رفسنجانی ضمن بحث درباره مسایل فرهنگی کشور گفت: عده ای از افراد افراطی به سبب عدم تحقق خواست های خودشان، همه کارهای انجام شده در بخش های فرهنگی کشور را نیز به زیر سؤال می برند. وی سپس به برخی مطبوعات که قصد دارند اصل ولایت فقیه را زیر سؤال ببرند هشدار داد و گفت: «ولایت فقیه سرمایه بزرگی برای جامعه اسلامی ما و برقراری وحدت کلمه به شمار می رود...» او روحانیون را به عنوان «سریازان فداکار و راستین اسلام» ستود.

جمهوری اسلامی نیرومندتر از آن است که...:

رفسنجانی پیش از آغاز مراسم رژه در میدان آزادی، که روز جمعه ۷ مهر، به مناسبت پانزدهمین سال آغاز جنگ ایران و عراق برگزار شد، ضمن اشاره به تحریم اقتصادی آمریکا اعلام کرد: «جمهوری اسلامی نیرومندتر از آن است که چنین سیاست هایی به آن لطمه وارد کند...»

مردم با درک برنامه های توسعه به سیاست های دولت اطمینان دارند...:

خبرگزاری جمهوری اسلامی، ضمن نقل این سخن رفسنجانی که وی یکشنبه شب، ۲۶ شهریور، در دیدار با دانشکاهیان و فرهنگیان ارومیه گفت، این گفته او را نیز گزارش کرد که «پیشرفت آموزش عالی در آذربایجان غربی خوب است». رئیس جمهور حکومت اسلامی در این سخنرانی به تشریح «برخی پیشرفت های اقتصادی و فنی و تکنولوژیکی کشور در طول برنامه پنج ساله اول» پرداخت و گفت: «جمهوری اسلامی ایران، امروز بسیاری از کالاهای مورد نیاز خود را که قبلا وارد می کرد در داخل کشور تولید می کند... در بسیاری از زمینه ها نیز توان صادراتی خود را افزایش داده ایم...» (نقل از «رسالت»، ۲۸ شهریور ۱۳۷۴).

دشورای عالی انقلاب فرهنگی در ایجاد تحول اساسی در دانشگاه ها موفق نبوده است، شناخت دقیقی از يك دانشگاه واقعی در کشور وجود ندارد...:

بنا به گزارش سرویس خبر روزنامه «سلام» (شماره دوشنبه ۲۷ شهریور ۱۳۷۴)، دکتر محمد حسین سلیمی، رئیس دانشگاه صنعتی امیر کبیر، گفت: «در حال حاضر شناخت دقیقی از يك دانشگاه واقعی در کشور وجود ندارد». وی که در دیدار با خبرنگاران سخن می گفت تصریح کرد: «ارائه الگوی جامع از يك دانشگاه پویا و واقعی ضروری است و اگر چنین الگویی ارائه نشود انقلاب به ثمر نخواهد رسید». دکتر سلیمی دانشگاه های کشور را دبیرستان های بزرگی توصیف کرد که فاقد پویایی يك دانشگاه واقعی هستند. رئیس دانشگاه صنعتی امیر کبیر دلیل توسعه نیافتگی کشور را عدم پویایی صنعت و دانشگاه دانست و بر لزوم تربیت افراد فعال و خلاق در

دانشگاه تاکید ورزید. دکتر محمد حسین سلیمی، ارائه الگوی صحیح از يك دانشگاه واقعی و فعال در سطح کلان را از وظایف شورای عالی انقلاب فرهنگی، و وزارت فرهنگ و آموزش عالی دانست و گفت: «شورای عالی انقلاب فرهنگی در ایجاد تحول اساسی در دانشگاه ها موفق نبوده است...».

مسئله شبکه فاضلاب و سلامت مردم تهران:

مهندس رجبی، معاون اجرایی و بهره برداری شبکه فاضلاب تهران، اعلام کرد: «عدم اجرای «سریع» شبکه فاضلاب، سلامت مردم تهران را تهدید می کند (روزنامه «رسالت» ۲۹ شهریور ۱۳۷۴).

خودکفایی جمهوری اسلامی در تولید اسلحه و:

محمد فروزنده، وزیر دفاع حکومت اسلامی، اعلام کرد: «ایران در زمینه تولید اسلحه تقریباً به خودکفایی رسیده و بهترین منبع برای صدور آن به منطقه و کشورهای دیگر است». وی همچنین گفت: «عده ای از کشورهای غیر متعهد خواستار معاملات اسلحه با جمهوری اسلامی و سرمایه گذاری در صنایع نظامی خود به وسیله ایران شده اند». روزنامه های جمهوری اسلامی نیز با استناد به سخنان محمد فروزنده نوشتند حکومت اسلامی در حال حاضر به ۱۴ کشور اسلحه صادر می کند و در برخی موارد، تکنولوژی منتقل می کند.

ورشکستگی اقتصادی حکومت اسلامی (از: لیبراسیون):

روزنامه لیبراسیون، چاپ پاریس، در مقاله ای مفصل به بررسی ورشکستگی اقتصادی حکومت اسلامی پرداخته است و می نویسد: «سران رژیم اسلامی ایران ادعا می کنند که وضع آشفته اقتصادی کشور ناشی از دخالت ها و مخالفت های دولت های غربی است، لیکن این ادعایی بیش نیست، چونکه اشتباه های رژیم چنین اوضاع و احوالی را به وجود آورده است».

در منابع خبری آمده است که مقام های رژیم به اخراج کارمندان و کارگران، زیر عنوان تعدیل نیروی انسانی ادامه می دهند. از آغاز ریاست جمهوری رفسنجانی، تاکنون ده ها هزار کارگر و کارمند از کارخانه ها و ادارات اخراج شده اند.

در این برنامه اخراج، زنان کارگر و کارمند در ردیف نخست قرار دارند. سازمان امور اداری اخیراً با صدور بخشنامه ای از ادارات و کارخانه های دولتی خواسته است که این برنامه حذف و تعدیل را به طور وسیع ادامه دهند. به گزارش منابع خبری، کارگران و کارمندان در بسیاری از کارخانه ها و ادارات به اخراج همکاران خود اعتراض کرده اند. این منابع همچنین اعلام کردند که کارخانه «کابل» سازی اراک در آستانه تعطیل قرار گرفته است.

روزنامه جمهوری اسلامی نوشت: از مدت ها قبل اطلاعاتی مبنی بر سوء استفاده های مالی و اختلاس در گمرک خرمشهر به دست مسوولان می رسید. از سوی دیگر، منابعی اعلام کردند که مدیر کل گمرک خرمشهر به اتهام اختلاس و ارتشاء بازداشت شده است. وی متهم است که میلیون ها تومان از مراجعه کنندگان رشوه گرفته است.

هیچکس نباید اقدام های دولت را زیر سؤال ببرد...:

استاندار تهران اعلام کرد: «به هیچ کس اجازه نمی دهم به خاطر راه یابی به مجلس پنجم، سیاست ها و اقدام های دولت را زیر سؤال ببرد».

به گزارش منابع خبری، علی محمد بشارتی، وزیر کشور رژیم اسلامی، استانداران و فرمانداران و بخشداران را به نفع اکثریت کنونی، یعنی ائتلاف جامعه روحانیت مبارز و گروه رسالت، تغییر می دهد، تا نامزدهای دیگر در انتخابات توفیق حاصل نکنند. نماینده سبزواری در نطق قبل از دستور خود گفت: «این درست و صحیح نیست که فضای انتخاباتی در کشور طوری شود که بعضی از مسوولین يك تشکیلات سیاسی- مذهبی مورد تایید مانند مجمع روحانیون مبارز تهران اعلام کنند که در انتخابات پنجمین دوره مجلس، مجمع روحانیون مبارز بنا ندارد کسی را به عنوان کاندیدا معرفی کند. وی به دست اندرکاران انتخابات پیشنهاد کرد فضای انتخاباتی را به گونه ای سازماندهی کنند که زمینه شرکت فعال تمام گروه های سیاسی، از جمله مجمع روحانیون مبارز تهران فراهم شود».

فضای ناسالم انتخاباتی، به توصیف مطبوعات:

روزنامه «سلام» نوشت: «اینکه نماینده مردم سبزواری در نطق خود به صراحت از وجود يك فضای ناسالم انتخاباتی در انتخابات دوره پنجم مجلس سخن می گوید، و اینکه برخی از مسوولین مجمع روحانیون مبارز اعلام کرده اند که در انتخابات بنا ندارند کاندیدا معرفی کنند، نشان دهنده اخبار پیدا و پنهانی است که در چند ماهه اخیر در صحنه سیاسی کشور رخ داده است. تصویب طرح اصلاح قانون انتخابات در مجلس، و تاکید بر نظارت شورای نگهبان، در پی آن کاهش نقش هیأت های اجرایی و افزایش قدرت هیأت های نظارت در تایید یا رد صلاحیت ها، عزل و نصب های متعدد چند

آذربایجان

دیوان عالی این جمهوری سابق اتحاد شوروی ممنوعیت و غیر قانونی بودن فعالیت حزب کمونیست آذربایجان را اعلام کرد. این تصمیم عملاً به منظور جلوگیری از شرکت حزب کمونیست در انتخابات عمومی آینده این کشور که قرار است در ۱۲ نوامبر انجام بگیرد، گرفته شده است.

بلاروس

رئیس جمهور بلاروس با صدور فرمانی یک اتحادیه کارگری مستقل کشور را غیر قانونی اعلام کرد. این اقدام در شرایطی انجام می گیرد که در مرداد ماه بیش از ۳۰ تن از کارگران و کارمندان مترو به جرم تدارک دیدن اعتصاب در مترو مینسک پایتخت بلاروس زندانی شدند. کارگران مترو که حق اعتصاب ندارند، بخاطر عدم پرداخت حقوق و دستمزدهای خود دست از کار کشیده بودند.

فرانسه

اتحادیه های کارگران شرکت تلکوم فرانسه (شرکت تلفن و ارتباطات راه دور) که ۱۵۴,۰۰۰ کارگر شاغل را نمایندگی می کنند مصمم هستند که کارزاری را علیه رئیس جدید این شرکت که قصد خصوصی کردن شرکت تلکوم را دارد، سازمان دهند. وزیر ارتباطات فرانسه اظهار کرد که تلکوم فرانسه، که یکی از موفق ترین و پرسود ترین شرکت های ارتباطات این کشور است باید براساس سیاست های اتحادیه اروپا تا سال ۱۹۸۸ از انحصار دولت خارج شود. لازم به تذکر است که تاکنون (در آبان ماه سال گذشته و اردیبهشت امسال) کارگران شرکت تلکوم در اعتراض به این روند دوبار دست به اعتصاب زده اند.

ایالات متحده

پس از نزدیک به ۳۰ سال روند کاهش در تعداد اعضای اتحادیه های کارگری در آمریکا و در پی کارزار سراسری و گسترده ای برای جلب اعضای جدید، در میان کارگران مهاجر و نیز مزد بگیران کم حقوق، تعداد اعضای اتحادیه های کارگری آمریکا در حال افزایش است. مرکز اتحادیه های کارگری آمریکا، از یک افزایش ۳ درصدی در عضویت اتحادیه های خود گزارش می دهد. این به معنای عضویت ۱۳ میلیون عضو در ۷۸ اتحادیه کارگری این کشور است. بر اساس آمارهای موجود نزدیک به ۱۵ درصد کارگران و کارمندان آمریکایی در اتحادیه های کارگری متشکل هستند که این تعداد تنها ۱۰ درصد کارکنان بخش خصوصی را شامل می شود. برای روشن شدن بیشتر ضروری است ارقام فوق با آمار سال های ۱۹۴۵ و ۱۹۶۳ که نزدیک به ۳۵ درصد کارگران در اتحادیه های کارگری متشکل بودند، مقایسه کرد. همزمان با این روند و در پی بازنشستگی اجباری لین کیر کسلند، رئیس مرکز اتحادیه های کارگری آمریکا برای اولین بار قرار است کارزار انتخاباتی برای تعیین رئیس جدید این مرکز انجام گیرد. معاون ۶۷ ساله مرکز اتحادیه های کارگری، توماس دوناهو، و رهبر

سازمان همکاری و توسعه اقتصادی که مرکز آن در پاریس پایتخت فرانسه قرار دارد پس از جنگ جهانی دوم پایه گذاری شد و نقش آن نظارت و کنترل بر اجرای طرح مارشال که کمک های اقتصادی ایالات متحده را پس از شکست نیروهای هیتلری سازمان می داد، بود. ورود جمهوری چک به سازمان همکاری و توسعه اقتصادی که احتمالاً تا قبل از انتهای سال مسیحی جاری انجام خواهد گرفت، به معنای تأیید اقتصاد بازار آزاد این کشور از سوی این سازمان است. در حال حاضر ۲۵ کشور سرمایه داری عمده در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی عضویت دارند.

آلمان

در پی توافق مدیریت فولکس واکن، بزرگ ترین تولید کننده اتومبیل اروپا، و رهبران اتحادیه فلزکاران و مهندسی که قوی ترین اتحادیه کارگری اروپا محسوب می شود، امکان اعتصاب همه جانبه کارگران این مجتمع منتفی شد. ۱۰۰,۰۰۰ تن از کارگران فولکس واکن توافق کردند که در مقابل ۳٪ افزایش حقوق و ۲ سال تضمین امنیت کاری، انعطاف بیشتری را در مورد ساعات کار بپذیرند. این توافق بدنبال چندین اعتصاب اختطاری و در پی دو سال انجماد حقوق کارگران حاصل شد.

بحرین

همزمان با بیستمین سالگرد تعلیق قانون اساسی و انحلال مجلس ملی، رهبران اپوزیسیون اعلام کردند که سلطنت مطلقه شیخ عیسی بن سلمان آل خلیفه مجبور به قبول برخی امتیازات و حقوق برای اپوزیسیون این کشور شده است. در ده ماهه گذشته مبارزات مردم بحرین برای آزادی های سیاسی در این شیخ نشین شدت بیشتری گرفته است. از زمان تظاهرات پرحاشیه در آذرماه گذشته تا کنون حداقل ۱۴ نفر از مخالفان توسط نیروهای امنیتی که تحت کنترل یک مأمور انگلیسی بنام یان هندرسون هستند، کشته شده اند. همچنین بر اساس گزارش نیروهای مخالف صدها نفر از مخالفان بدون اینکه دادگاهی شوند زندانی شده اند و رژیم بسیاری از افراد مخالف را به ترک کشور و تبعید و مهاجرت مجبور کرده است.

دکتر منصور ال جمیری، رهبر جنبش آزادی بحرین در سالگرد تعلیق قانون اساسی گفت که رژیم مذاکراتی را با رهبران زندانی اپوزیسیون آغاز کرده است و حتی برخی از آنان را در اواخر مردادماه از زندان آزاد کرده است، و به آنان گفته است که می توانند آزادانه با طرفدارانشان گفتگو کنند. رژیم همچنین تعهد کرده است که به آزاد کردن زندانیان ادامه دهد، موجودیت نیروهای اپوزیسیون را که قبلاً به عنوان عاملان ایران معرفی می کرده است، به رسمیت بشناسد و مذاکره با نیروهای مخالف را بدون هیچ پیش شرطی آغاز کند. ال جمیری اظهار داشت که اپوزیسیون در مورد اجرای این تعهدات رژیم

اتحادیه کارکنان بخش خدمات، جان سوینی، که ۶۱ سال دارد برای این پست کاندیداتوری خود را اعلام کرده اند. هر دو کاندیدا قول داده اند که یک کارزار عظیم برای افزایش عضوگیری اتحادیه های کارگری سازمان دهند.

سوئد

نتایج رای گیری برای انتخاب ۲۲ نماینده پارلمان اروپا که اولین انتخابات سوئد پس از ورود آن به اتحادیه اروپا محسوب می شود، نشانگر قدرت گیری سبزها و کمونیست های سابق و در عین حال کاهش شدید نفوذ حزب سوسیال دموکرات حاکم است. در نوامبر ۱۹۹۴، سوئد در یک رفراندوم که شمار قلیلی در آن شرکت کردند رأی به عضویت اتحادیه اروپا داد.

در انتخابات برای نمایندگان سوئد در پارلمان اروپا سبزها آرای خود را سه برابر افزایش دادند و با کسب ۱۷/۲ درصد آراء موفق شدند ۴ نماینده به پارلمان اروپا بفرستند. حزب چپ سوئد (کمونیست های سابق) نیز با افزایش رای خود به ۱۳ درصد ۳ کرسی پارلمان اروپا را به خود اختصاص داد. حزب سوسیال دموکرات که بر سر مسأله عضویت در اتحادیه اروپا دو پارچه شده است با دو لیست انتخاباتی کوناگون در این رای گیری شرکت کرد و توانست تنها ۲۸ درصد آراء، که پایین ترین میزان کسب رای برای حزب سوسیال دموکرات پس از سال ۱۹۱۱ بوده است و نسبت به انتخابات سال ۱۹۹۴ ۱۷٪ کاهش یافته است، را به خود اختصاص دهد و ۷ تن از کاندیداهای خود را به پارلمان اروپا بفرستد.

حزب دست راستی طرفدار اتحادیه اروپا نیز مجموعاً ۲۲٪ آراء را تصاحب کردند. جالب توجه شمار پایین شرکت کننده در انتخابات اخیر بود. بر اساس آمار رسمی تنها ۴۱/۳ درصد صاحبان رای در انتخابات شرکت کردند و این پایین ترین میزان شرکت کننده در انتخابات سوئد بوده است.

جمهوری چک

بنظر می رسد که جمهوری چک اولین کشور اروپای شرقی باشد که به سازمان همکاری و توسعه اقتصادی که در برگیرنده کشورهای اصلی سرمایه داری صنعتی جهان است، بپیوندد.

در جمهوری اسلامی رهبران نمی خواهند نماینده مردم باشند!

می گذاشت و برای اعمال دیکتاتوری فردی خود تلاش می کرد، زنده یاد مصدق می گفت در تمام دنیا شاید رسم بر این باشد که نخست وزیر بخواهد پادشاه شود اما عجیب است که در ایران ما، شاه می خواهد نخست وزیر شود! داستان امروز روابط جمهوری اسلامی با مردم نیز چنین شباهتی دارد! در تمام دنیا رسم بر این است که رهبران خود را نمایندنده مردم معرفی کنند اما در جمهوری اسلامی مسوولین برای اثبات خلاف آن کوشش می کنند! آیا تلاش امروز آنان برای ثابت کردن امری نشان دهنده ناامیدی قطعی آنان از رای مردم نیست؟ از نظر این غاصبان حقوق مردم زمانی که نمی توان رای مردم را با خود داشت، می بایست ملت را نفی کرد نه حکومت فردی را! به عبارت دیگر باید مردم را عوض کرد نه حاکمان را! و در شرایط رویگردانی مردم باید این دروغ شرم آور را تبلیغ کرد که حکومت قدر از جانب خدا نیابت دارد و نیازی به توجه به رای و اراده ملت در این مورد نیست!!

بهر حال جایی برای نگرانی وجود ندارد، اراده ملت برای اعمال حاکمیت خود این خواب سنگین خروکشی را از رهبران جمهوری اسلامی خواهد ربود و چشم آنان را بر واقعیت تصمیم گیری مردم در سرنوشت خود خواهد گشود. عمر اینگونه سفسطه گوئی ها مدت هاست بسر آمده است.

چه کسی به یاد دارد که مسوولین گفته باشند که در جمهوری اسلامی انتخابات نیست و برای برپایی آن نیز آزادی وجود ندارد؟ مگر جز این است که همیشه مدعی بودند و هستند که جمهوری اسلامی آزادترین رژیم دنیاست و مردم یا میل و اراده خود، رهبران را انتخاب می کنند؟ پس ادعای امروز آنان برای اثبات این مهم که آنان نمایندنده مردم نیستند با چه انگیزه ای صورت می پذیرد؟ ناطق نوری، رئیس مجلس شورای اسلامی، جایی که گویا نمایندگان انتخابی مردم در آنجا حضور دارند و خود وی نیز از سوی مردم انتخاب شده است تا برای مدت محدود پیش بینی شده در قانون وکالت رای دهندگان خود را عهده دار باشد! می گوید: «مشروعیت حکومت اسلامی از خداست نه از رای مردم!» و یزدی، رئیس قوه قضاییه نیز اعلام می دارد که «در حکومت اسلامی حرف آخر را خدا می زند» (نه مردم) («رسالت» ۷ مرداد) و... دلیل و مدرک و فلسفه بافی برای تئوریزه کردن این امر که مردم هیچ کاره اند، رهبران نه از سوی ملت بلکه از جانب خدا ماموریت یافته اند تا حکومت کنند! و ملت را صلاحیت انتخاب در این امر موجود نمی باشد! قبل از کودتای ۲۸ مرداد که شاه پای خود را از دایره قانون اساسی دوران مشروطیت بیرون

بسیاری از مسوولان و نظریه پردازان و تئوریسین های سابق جمهوری اسلامی در این اواخر به نگرش تازه ای در اندیشه های خود دست یافته اند و به اصطلاح «نواندیش» شده اند و با به میان کشاندن بحث ولایت و وکالت، از رهبران امروز رژیم می خواهند این اصل ساده را بپذیرند که حضرات وکیل مردم هستند و از سوی آنان نمایندگی دارند و مردم به انتخاب آنان رای می دهند... و لذا بر مبنای همین تصمیم گیری مردم در سرنوشت خود، در جمهوری اسلامی نیز می توان از واژه ای به نام دموکراسی صحبت کرد و حاکمیت آن را به رخ جهانیان کشید! اما جالب است که رهبران حاضر نیستند زیر بار چنین ترجمانی از قدرت خود بروند و به آن گردن نهند! آن ها سرسختانه تلاش می کنند به این مسلمانان نواندیش به قبولانند که بر خلاف ادعای نادرست و دشمن شادکن آنان! در جمهوری اسلامی رهبران نمایندنده مردم نیستند، وکالتی از سوی آنان ندارند و از طرف ملت نیز انتخاب نشده اند! ملاحظه می کنید؟ تلاش برای تئوریزه کردن و ثابت کردن چیزی که تمام جهانیان می دانند، تمام مردم ما سال هاست که شاهد آن هستند و تمام نیروهای سیاسی اپوزیسیون رژیم نیز از آن سخن می گویند اما رهبران جمهوری اسلامی همیشه آنان را دروغگو و دشمن خدا خوانده اند!

وقتی که آتش زدن کتاب فروشی مورد تایید خطیب جمعه قرار می گیرد:

خواننده ای به سلام نوشت: «نشریه «یالثارات الحسین» به روشنفکران و شخصیت های فرهنگی جامعه توهین می کنند و مسوولین نیز هیچ اخطاری به این نشریه نمی دهند». سلام پاسخ داد: «وقتی آتش زدن يك كتاب فروشی به عنوان نهی از منکر مورد تایید خطیب جمعه قرار می گیرد و نیروهای انتظامی و دستگاه قضایی هم در برابر این قانون شکنی، خم به ابرو نمی آورند، چه جای کله از ناسزاگوئی افراد یا نشریه ای در اینجا و آنجا...»

اعطای پاداش به خانواده رفیق دوست:

به گزارش منابع خبری، هاشمی رفسنجانی به وزارت راه و ترابری دستور داد برای محسن رفیق دوست به عنوان بنیاد مستضعفان مجوز شرکت حمل و نقل هوایی صادر کند. رفیق دوست اعلام کرد در مرحله نخست، ۵۴ میلیون دلار به این امر اختصاص خواهد داد. وی قبلاً مجوز حمل و نقل دریایی، جاده و قطار را کسب کرده بود. از طرف دیگر، قبلاً به سازمان ها و شرکت های دولتی دستور داده شده بود که حمل هرگونه باری را به شرکت های رفیق دوست واگذار کنند.

می توانند راساً از انجام این مراسم جلوگیری کنند. روزنامه «اطلاعات»، چاپ تهران، نوشت که حکومت اسلامی مقررات سخت گیرانه ای برای جلوگیری از خروج ایرانیان، به ویژه بازگشتگان از خارج وضع کرده است.

مانورهای نظامی، نمایش قدرت برای ارباب مردم:

سپاه پاسداران در نقاط ساحلی بحر خزر، واقع در حد فاصل چالوس و نوشهر، دست به مانور نظامی زد که یکی از اهداف آن نمایش قدرت به منظور ترساندن مردم است. از سوی دیگر، مانور شهری ذوالفقار با شرکت ۳۰ هزار تن از نیروهای سپاه پاسداران و مقاومت بسیج در تهران برگزار شد. سرتیپ پاسدار، رحیم صفوی، قائم مقام فرمانده کل سپاه، قبلاً اعلام کرده بود: در این مانور شهری که در روز هفتم مهرماه برگزار می شود نیروهای شرکت کننده از لشکرهای ۲۷ «محمد رسول الله» و ۱۰ «سیدالشهدا» و نیز نیروهای مقاومت بسیج تهران، با استقرار در میدان ها، خیابان ها و کلواک های شهر، آرایش دفاعی و امدادی خواهند گرفت. وی عملیات پیاده شدن از هلیکوپتر و فرود جترباز در میدان های شهر تهران را از ویژگی های مانور ذکر کرد.

ادامه اخبار ایران

ماهه اخیر در وزارت کشور، انتخاب یکی از فعالین «جناح راست» به عنوان عضو حقوقدان شورای نگهبان... همگی باعث تلقی این ذهنیت شده و می شود که بناست ماجرای انتخابات دوره چهارم مجلس اسلامی در ایران تکرار شود.»

گسترش فضای ارباب، بازداشت ها، وضع مقررات سخت گیرانه تر:

به گزارش منابع خبری، اخیراً ماموران رژیم اقدام به بازداشت شمار کثیری در تهران و شهرستان ها کرده اند. مقام های حکومت اسلامی از این بازداشت شدگان به عنوان افراد شورور، ارادل و اوپاش مزاحم مردم نام می برد. اطلاع حاصل شده است که شماری از بازداشت شدگان قم به تهران منتقل شده اند که چند تن از روحانیون قم نیز در میان آنان هستند. به موجب گزارش هایی، با وجود این بازداشت های گسترده در قم، این شهر ناآرام است. در قم اعلام شد، پاسداران پس از یورش به حوزه علمیه مسجد اعظم قم و ضرب و شتم و سرکوب طلاب و مدرسین این حوزه، ۱۶۲ تن از آنان را بازداشت کردند. از سوی دیگر ایت الله جنتی اعلام کرد: هرگاه افراد حزب اللهی در محلی مشاهده کردند که مراسم عروسی مطابق قوانین شرعی نیست،

ادامه اخبار جهان

اطمینانی ندارد و معتقد است که این عقب نشینی ها تنها تمهیداتی برای آرام کردن موج اعتراضات در سالگرد انحلال قانون اساسی این کشور است. لازم به تذکر است که نیروهای مخالف به طور متحد و یکپارچه خواستار بازگشت به قانون اساسی هستند گرچه شیخ عبدالحمید الراضی، رهبر جبهه اسلامی برای آزادی بحرین می گوید که نهایتاً یک قانون اساسی جدید که دربردارنده برابر حقوقی حاکمان و مردم در برابر قانون و تقویت اختیارات یک مجلس ملی تماماً انتخابی است، مورد نیاز خواهد بود. همه گروه های اپوزیسیون همچنین از اینکه به زنان کشور حق رای دادن و شرکت در انتخابات داده شود، حمایت می کنند.

الراضی گفت که رژیم باید حسن نیت خود را با منحل کردن لایحه امنیت کشور، اجازه بازگشت همه تبعید شدگان به میهن، آزادی تمامی زندانیان سیاسی و پایان دادن به سیاست های تبعیض نژادی و قومی نشان دهد. الجمری در سخنرانی خود کوشش های رژیم را در معرفی قیام مردم بحرین به عنوان یک مبارزه تحت کنترل شیعیان علیه دولت محکوم کرد. او گفت که یک توافق سیاسی زمانی ممکن خواهد بود که از طرف همه اقلیت ها جامعه مورد قبول قرار گیرد.

الجزایر

دولت حاکم که مورد حمایت نظامیان است، تاریخ برگزاری انتخابات ریاست جمهوری آینده این کشور را روز ۲۵ آبان اعلام کرد. اکثر نیروهای سیاسی مخالف معتقدند که بدون برخورد ریشه ای با بحران همه جانبه کشور، انتخابات هیچ تاثیر مهمی در قطع خشونت افزایش یابنده نخواهد داشت. ۸ حزب سیاسی اپوزیسیون اعلام کرده اند که خواستار تحریم انتخابات آینده هستند. از جمله این احزاب حزب حاکم سابق جبهه آزادیبخش ملی، جبهه نیروهای سوسیالیستی و جبهه نجات اسلامی سابق است که در مجموع خود در مرحله اول انتخابات آذر ماه ۱۳۷۲ رویهم ۷۸٪ آرا را به خود اختصاص دادند. دولت دور دوم انتخابات را باطل اعلام کرد.

× در ماه گذشته اکثر روزنامه های کشور در اعتراض به موج کشتار خبرنگاران توسط بنیاد کرایان ۳ روز منتشر نشدند. تاکنون ۵۰ خبرنگار الجزایری به دست نیروهای بنیادگرا به قتل رسیده اند. سردبیران و خبرنگاران از دولت می خواهند که برای متوقف کردن این قتل ها اقدام اساسی به عمل آورد. حتی برخی پیشنهاد کرده اند که خبرنگاران در محوطه هایی که توسط ارتش محافظت می شود، زندگی کنند.

× بر اساس گزارش منابع رسمی بیش از ۲۲۱ زن در سال ۱۹۹۴ توسط بنیادگرایان اسلامی مسلح به قتل رسیده اند. این رقم برای ۸ ماهه اول سال مسیحی جاری بالغ بر ۱۶۰ نفر است. این آمار شامل دهها مورد کروکان گیری زنان که هنوز سرنوشت آنان مشخص نشده، نمی باشد. سازمان های طرفدار حقوق زنان می گویند که در سال گذشته بیش از ۵۰۰ نفر زن کشته شده اند. به علاوه حداقل ۳۰،۰۰۰ در جنگ داخلی که از زمان ابطال دور دوم انتخابات توسط دولت در سال ۱۹۹۲ در جریان بوده است، به قتل رسیده اند.

این توافق «منجر به افزایش خشونت خواهد شد و مبارزه فلسطینی ها در کرانه غربی ادامه پیدا خواهد کرد».

آنچه که مشخص است اینست که رهبران سازمان آزادی بخش فلسطین بدون توجه به خواست اکثریت توده های فلسطینی که در طی هفت سال قیام قهرمانانه خود («انتفاضه») امکان یک صلح واقعی را به وجود آورده بودند، قدم به قدم در جهت اجرای طرح آمریکا برای تسلط استراتژیک بر منطقه خاورمیانه حرکت می کنند.

عنصر اساسی این پشت کردن به منافع مردم مبارز فلسطین همانا نفی دموکراسی و توسل به مذاکرات پشت پرده و پنهان از توده و بی توجهی به تصمیم گیری هایی است که مجموعه نیروهای ترقی خواه فلسطینی در طی روند دموکراتیکی به آن رسیده بودند. دلیل چند پارچه شدن جبهه ترقی خواهان فلسطینی را نیز باید در عدم برخورد دموکراتیک رهبران جنبش آزادیبخش فلسطین (ساف) دید.

اینکه ۱۲ فلسطینی مبارز در شهر نابلس در درگیری بین گروه های مختلف الفتح کشته می شوند نشانه بدبینی عمیق به روندی است که در جریان می باشد. آنچه آینده فلسطین و تحولات این منطقه بسیار حساس را تهدید می کند نه جنبش بنیادگرایان و واپس گرایان حماس بلکه انفعال توده های مبارزی است که دهه ها برای بازگشت به سرزمین خود مبارزه کرده اند و تحسین جهانیان را برانگیخته اند. تهدید حماس مقطعی و زودگذر است. مطمئناً با در نظر گیری موضع طبقاتی و اجتماعی رهبران حماس، آنان به سادگی قادرند با دریافت امتیازاتی با رهبران ساف کنار بیایند. هفته نامه الاهرام که در قاهره چاپ می شود افشاء کرد که حماس قبول کرده است در مقابل داشتن نقش سیاسی مستقل در دولت خودمختار، تمامی موافقتنامه های بین اسرائیل و ساف (شامل قرارداد اسلو) را محترم بشمارد.

ترقی خواهان خاورمیانه معتقدند که کلید حل معضل خاورمیانه در به رسمیت شناختن حق حاکمیت مردم فلسطین بر سرزمین های خود و بازگشت تمامی تبعید شدگان فلسطینی می باشد. صلح واقعی فقط از طریق احترام متقابل به نظرات، حقوق ملی و حاکمیت خلق های ساکن منطقه ممکن است. روند فعلی مذاکرات، از آنجا که در پی تأمین چنین هدفی نیست، در تحلیل نهایی نمی تواند پاسخ گوی منافع مردم منطقه باشد.

توافقنامه جدید ...

خوش بینی باقی نمی گذارد. در یک نظر خواهی همگانی که توسط مرکز «تحقیق فلسطین» انجام شد کمتر از ۱۰٪ مردم فلسطین معتقد بودند که وضعیت اقتصادی آنها با آغاز روند صلح بهتر شده است در حالیکه ۸۹٪ اظهار کردند که سطح زندگی آنها بدتر شده است. این پدیده عمدتاً محصول کنترل اسرائیل بر راه های مواصلاتی و عرصه های اساسی زندگی در مناطق فلسطینی است. در طول یک سال و نیم گذشته به دفعات اسرائیل برای «تنبیه» اقتصادی فلسطینی ها مرزها را بسته است و مانع رفت و آمد آنان به این مناطق شده است.

اکثر فلسطینی ها معتقدند که مذاکره کنندگان امتیاز های وسیعی را به دولت اسرائیلی داده اند و سه موضوع بسیار حساس را بی جواب گذاشته اند؛ مسأله آینده بیت المقدس، حق بازگشت مهاجران فلسطینی به سرزمین خود و وجود مناطق مسکونی یهودی نشین در قلب سرزمین های اشغالی.

یکی دیگر از نکات عمده ضعف موافقتنامه، مسأله هبرون است. برطبق توافقنامه، اسرائیل مجاز به کنترل ۴۰٪ شهر هبرون است در حالی که تنها ۱۵ نفر اسرائیلی (افراطیون صهیونیست) در آنجا مقیم هستند. جالب اینجاست که منطقه زیر کنترل اسرائیل نه فقط شامل منطقه محل زندگی افراطیون صهیونیست است بلکه مسجد ابراهیم که یکسال پیش یک صهیونیست دیوانه در آن نمازگزاران عرب را به مسلسل بست و حدود ۴۰ نفر را قتل عام کرد و نیز بازار سبزی و صیفی جات هبرون را نیز شامل می شود. بدین ترتیب روشن است که برای مدتها قلب تجاری و مذهبی شهر زیر کنترل دولت اسرائیل خواهد ماند و ۲۰٪ از ۱۲۰،۰۰۰ ساکنان فلسطینی هبرون نیز در مناطق زیر کنترل ارتش اسرائیل زندگی خواهند کرد.

امضای توافقنامه جدید از سوی نیروهای رادیکال فلسطینی به عنوان فاجعه ای برای مردم این کشور ارزیابی شده است. جبهه دموکراتیک برای آزادی فلسطین و جبهه خلق برای آزادی فلسطین هر دو اقدام یاسر عرفات را به فراموشی سپردن خواست های اساسی خلق فلسطین برای اداره سرزمین خود دانسته اند و این توافقنامه را محکوم کردند. جنبش بنیادگرایان حماس نیز موافقتنامه را یک «خیانت مذبحخانه» علیه حقوق مردم فلسطین اعلام کرد.

علاو سفتاوی، سردبیر نشریه «الاستقلال» که از «جهاد اسلامی» حمایت می کند گفت که

نامه مردم در جشن «اومانیته»

جشن
«اومانیته»
روزنامه
ارکان حزب
کمونیست
فرانسه
مطابق رسم
هر ساله از
۱۵ تا ۱۷
سپتامبر به
مدت سه روز
در فضایی
شورانگیز که
تجلی خواست

و اراده صدها هزار تن زن و مرد، پیر و جوان برای تغییر و تحول در زندگی جامعه بود، در کورنف (حومه پاریس) برگزار شد.

سازمان های حزب کمونیست فرانسه از نواحی مختلف پاریس و نیز از شهرهای کوناگون در کنار سایر سازمان های مترقی فرانسوی از جمله جنبش صلح صدها غرفه در محوطه وسیع جشن برپا کرده بودند. غرفه های کتاب و نمایشگاه های مختلف از پر بیننده ترین غرفه های جشن امسال بود.

در محوطه دهکده بین المللی ده ها حزب کارگری و کمونیست، احزاب سوسیالیست و سازمان ها و جنبش های مترقی از چهارگوشه جهان شرکت داشتند و غرفه های مخصوص خود را برپا کرده بودند. غرفه حزب توده ایران که با شعارهایی به زبان های فارسی و فرانسه برای آزادی زندانیان سیاسی ایران و پرده های نقاشی زیبا تزئین شده بود مورد استقبال فراوان قرار گرفت.

صدها تن از بازدیدکنندگان ضمن اظهار همبستگی با مبارزات مردم ایران، دفاع از رزم فداکارانه حزب توده ایران و نگرانی از سرنوشت زندانیان سیاسی دریند رژیم جمهوری اسلامی، طوماری را که برای محکومیت رژیم قتها و

خواست آزادی فوری زندانیان سیاسی و قطع شکنجه و اعدام در زندان های جمهوری اسلامی ایران تهیه شده بود، امضا کردند.

در طول جشن نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران با نمایندگان احزاب کمونیست کشورهای مختلف از جمله عراق، اسرائیل، الجزایر، بحرین، سوریه، ترکیه، دومینیکن، بلژیک و یونان دیدار و مذاکره کرد. در این دیدارها علاوه بر تاکید مجدد برای همکاری های نزدیک تر، اوضاع داخلی ایران نیز مفصلاً توضیح داده شد.

از نکات مهم جشن «اومانیته» امسال شرکت فعال و سازنده بازدیدکنندگان در بحث های مختلف سیاسی و نظری در غرفه های مخصوصی بود که به همین خاطر برپا شده بود. یکی از مسؤولان فرانسوی اظهار داشت: «جشن اومانیته انتظار ما را برآورده کرد. بازدید کنندگان با اینکه دارای نظریات گوناگونی بودند ولی با صبر و حوصله به بحث ها کوش فرا دادند و بطور فعال و سازنده در آن ها شرکت کردند. مردم نشان دادند که خواهان تغییر در سیستم جامعه هستند».

امسال ۳۶۹۴ نفر نیز در طول برگزاری جشن (تا ساعت یک بعد از ظهر روز یکشنبه ۱۷ سپتامبر) به عضویت حزب کمونیست فرانسه در آمدند.

توافقنامه جدید متضمن صلح در خاورمیانه خواهد بود

با امضای توافقنامه جدید در روز ۶ مهرماه از سوی یاسر عرفات، رهبر سازمان آزادیبخش فلسطین و اسحاق رابین، نخست وزیر اسرائیل، روند «مذاکرات صلح» در خاورمیانه وارد مرحله جدیدی شد. براساس مفاد این توافقنامه جدید که جزئیات آن در طول ۱۶ ماه مذاکرات بسیار دشوار و مملو از سوء ظن و بدبینی و بر زمینه مخالفت توده های فلسطینی و نمایندگان سیاسی آنان بررسی و مورد موافقت قرار گرفت. اسرائیل کنترل بخش عمده ای از مراکز فلسطینی نشین در کرانه غربی رود اردن را به مقامات خودمختار فلسطینی واگذار می کند. طبق قرارداد اسلو که در سپتامبر ۹۲ در واشنگتن امضا شده بود، این مرحله می بایست ۱۴ ماه پیش آغاز شده باشد. مرحله دوم توافقنامه بین دو طرف مقرر می کند که دولت اسرائیل در طی ۶ ماه آینده بطور کامل ارتش خود را از شش شهر عرب نشین و نیز بخشی از هبرون و بیش از ۴۵۰ شهر و دهکده کوچکتر خارج کند و ۲۲ روز پس از آن انتخابات برای مجلس خودمختار فلسطین انجام گیرد. مقام های اسرائیلی و فلسطینی همچنین اعلام کرده اند که حدود ۲۰۰۰ نفر از ۵۳۰۰ زندانی فلسطینی که در زندان های اسرائیل به سر می برند در دو مرحله آزاد خواهند شد.

در حالی که ایالات متحده و برخی رهبران سازش کار عرب و فلسطینی امضای قرارداد مرحله دوم را پیروزی ای برای مبارزه مردم فلسطین اعلام کرده اند، نقاط ضعف جدی قرارداد و تجربه دردناک ۱۶ ماهه گذشته مردم فلسطین در اریحا و غزه جایی برای

ادامه در ص ۷

NAMEH MARDOM: No:464
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

1- Postfach 100644 , 10566 Berlin, Germany
2- B.M.Box 1686, London WC1N 3XX, UK

10 October 1995

شماره فاکس ما
۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۴۱۶۲۷

